

[Indenrigsministeren.]

se Politik i alt, hvad der foregaar, og derfor hindres i at se den saglige Side af de forskellige Spørgsmaal, som vi behandler her. Jeg tillader mig dog at tro, at i den Situation, hvori vi kommer, vil, ved det kommunale Valg i 1933, det ærede Medlem saavel som Venstrepartiet faa at se, at det i Sandhed ikke blot er de nuværende Regeringspartiers Vælgere, der rammes af den Bestemmelse, som blev indsat i 1928. Det bliver over en bred Front, at Mennesker indenfor alle Partier slaas ud fra Besiddelsen af deres borgerlige Rettigheder, som ingen her i Tinget, naar vi stod overfor det enkelte Tilfælde, i Virkeligheden vilde finde det rigtigt at berøve dem.

Johannes Jensen: Den højtærede Indenrigsminister sluttede med nogle Bemærkninger om den økonomiske Tid, vi gaar i Møde. Disse Bemærkninger har jeg ikke noget at sige til, desværre tegner Fremtiden sig ikke lys, det er meget muligt, den kan blive mørkere, end vi tror, og skulde Forholdene blive saa mørke, som den højtærede Indenrigsminister gav os Indtryk af, er der Mulighed for, at vi paa Rigsdagen kan blive enige om en midlertidig Lovgivning, som hjælper dem til at bevare deres Valgret, der aldeles uførtjent staar i Fare for at miste den. De Bemærkninger, jeg her gør, tager ogsaa Sigte paa Venstrés Forslag angaaende Akkordlovgivningen; det angik en midlertidig Lovgivning, men i det Lovforslag, der foreligger til Behandling her i Tinget i Dag, er der Tale om en permanent Lovgivning, og det er to meget forskellige Ting.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at den Fortolkning, der var givet af Bestemmelserne i Valgloven af 1924, ogsaa havde fundet Tilslutning hos Dr. Krag i den Tid, han var Indenrigsminister. Den højtærede Indenrigsminister ved lige saa godt som jeg, hvordan Sammenhængen er i denne Sag, men derom fortalte den højtærede Indenrigsminister ikke noget under sin Fremstilling. Den højtærede Indenrigsminister ved meget vel, at Dr. Krag, da denne Fortolkning blev afgivet fra Ministeriets Side i April Maaned det paagældende Aar, var paa Vælgermøde i sin Valgkreds og slet ikke kendte Indholdet af det Cirkulære, hans Navn maaske stod under. Det er vistnok hændt adskillige Gange for adskillige Ministre, at der er udsendt Cirkulærer, under hvilke deres Navn stod, men som de ikke kendte, før de læste dem. Jeg mindes, at jeg en Gang talte med en gammel

Departementschef, — han er ikke mere Departementschef —, og under Omtalen af Cirkulærer og Fortolkninger sagde han: Ja, vi ved jo nok, hvordan det gaar i saadanne Tilfælde med Cirkulærer, der udsendes. Ministeren sidder maaske ude i Landet, og naar han om Morgen drikker sin Kaffe og læser i Avisen, ser han, at han pludselig bliver skældt ud og faar Bebrejdelser for noget, han slet ikke kender til, og saa er det os, som har udsendt Cirkulæret. Saaledes gaar det saa tit, og saaledes gik det ogsaa med det Cirkulære, under hvilket Dr. Krag's Navn staar. Dette Forhold er oplyst i det andet høje Ting, og derom ved den højtærede Indenrigsminister god Besked.

Saa udtalte den højtærede Indenrigsminister, at man dog i disse Krisetider maatte betænke, at der var mange, som var ramt af Krisen, og der burde være Adgang til at fritage dem for Skat. Herom har jeg allerede sagt, hvad jeg egentlig havde at sige. Jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at hvis Tiderne skulde blive, som det er fremstillet, maa Regeringen komme med et Lovforslag, og saa skal vi her i Rigsdagen tage under Overvejelse, om der ikke bør gøres noget. Men lad os tage Forholdene i Landkommunerne og tænke paa de kriseramte. Hvis Halvdelen af Skatteyderne i en Landkommune er kriseramte, vil det ikke være muligt at fritage dem for Skat undtagen ved at flytte den Skat, de skulde betale, over paa de andre Skatteydere, som rimeligvis ogsaa er haardt spændt for. Naar Skatten er høj, bør der ikke være let Adgang til at tage fra nogle og læsse over paa andre, som i Forvejen betaler alt for meget. Dette er Sagens Kærne: Skattebyrden er for stor, den skal lattes. Hvis vi faar Skattebyrden bragt ned til Niveauet før 1914, tror jeg let, vi her i Rigsdagen kan blive enige om, hvornaar Skatten skal betales, og hvordan den skal betales.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) vil jeg sige, at hvorledes man ordner Skatteindbetalingen her i København, er ikke bestemt ved Skatteloven, det er noget, som Københavns Kommune delvis selv raader over. Naar den vil have Skatten betalt maanedsvis, er det, fordi den ønsker saa mange Penge i Kassen som muligt. Det skal jeg ikke bebrejde den, men jeg vil have Lov til at gøre opmærksom paa, at der er ikke nogen nødvendig Sammenhæng mellem selve Skattelovgivningen og Skatteindbetalingsreglerne her i København.

Der er imidlertid et andet Forhold her